

Een niet biologisch verklarings- en behandelmodel voor hardnekkige psychiatrische klachten

Maureen Oliver

Lezing gehouden tijdens het symposium van de Vereniging voor
Transpersoonlijke Psychiatrie
op 20 maart 2009

door

Kees Aaldijk

transpersoonlijk coach en therapeut
06 142 742 93
www.transpersoonlijk.nl

Een niet-biologisch verklarings- en behandelmodel voor hardnekkige psychische en psychiatrische klachten

Een gestructureerde therapeutische benadering van psychiatrische klachten zoals psychose, schizofrenie en manisch depressiviteit

Enkele opmerkingen vooraf:

- 1. De hier voorgestelde -niet biologische- benadering komt in grote lijnen overeen met de opvattingen over de werkelijkheid zoals die ook in het Boeddhisme gelden. Ze gaat ervan uit dat er naast de fysieke werkelijkheid nog een niet-fysieke werkelijkheid bestaat en dat na de dood van ons fysieke lichaam nog een deel van onszelf blijft voortbestaan.*
- 2. Deze benadering is op geen enkele manier strijdig met een reguliere behandeling door middel van medicatie en kan daar goed mee worden gecombineerd.*
- 3. Lang niet alle psychiatrische patiënten zullen affiniteit hebben voor deze aanpak. Ze zal vooral effectief zijn bij patiënten die zich kunnen vinden in dit wereldbeeld en die zich, in hun verwarring, bewust blijven van het verschil tussen de materiële en de niet materiële werkelijkheid.*
- 4. We zijn hier niet geïnteresseerd in de vraag 'wat is waar?', maar in de vraag 'wat helpt de patiënt?'. Daarbij blijkt dat sommige problemen die vanuit het biologische perspectief onoplosbaar zijn, vanuit de niet-biologische benadering goed behandelbaar zijn.*
- 5. Wanneer ons wereldbeeld zich beperkt tot de tastbare fysieke werkelijkheid, is het waarnemen van een niet fysieke werkelijkheid een 'waan'. Een ernstige afwijking van de hersenen.*
- 6. Wanneer ons wereldbeeld zodanig is dat we, naast de fysieke werkelijkheid ook nog een niet fysieke realiteit accepteren dan is het waarnemen van die niet fysieke realiteit geen afwijking maar hooguit een ongemak. Deze benadering willen we hier verder toelichten.*

Integraal behandelmodel

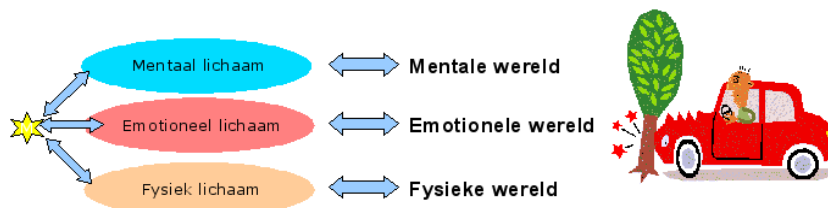
- Het integrale behandelmodel is geen dogma maar een werkhypothese.
- Het is een praktische benadering waardoor mensen kunnen worden geholpen die niet voldoende op de gebruikelijke therapieën reageren.
- De achterliggende gedachten worden ondersteund door wetenschappelijk onderzoek op het gebied van bijna dood ervaringen, reïncarnatie ervaringen en paranormale ervaringen.
- Het sluit aan bij de mystieke tradities van alle culturen.
- En vooral, deze benadering werkt!

De integrale benadering die hieronder wordt voorgesteld zal bij veel mensen die niet reageren op de gebruikelijke therapie een aanzienlijke verbetering van hun klachten geven. Ze zullen spoedig een groter gevoel van stabiliteit ervaren waardoor ze beter gaan functioneren en waardoor eventuele medicatie kan worden verminderd. Goede resultaten zijn bereikt bij cliënten met de meest uiteenlopende diagnoses zoals, depressie, dwangstoornis, bi-polaire stoornis en schizofrenie.

Uitgangspunt van de integrale behandeling is de opvatting dat een deel van ons de dood van ons fysieke lichaam zal overleven. *We zijn* niet ons lichaam, we *zijn* de waarnemer van het lichaam, een bewustzijnskern. ★

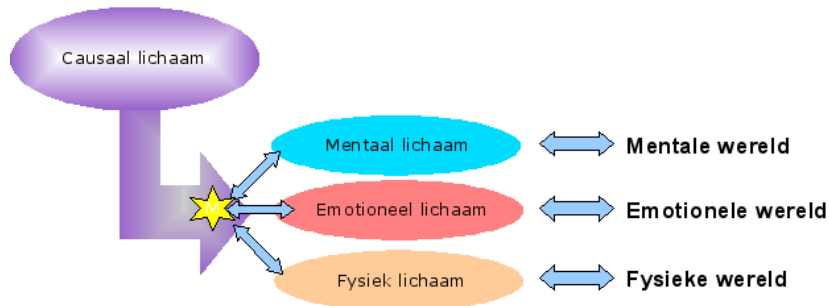
We *bezitten* een fysiek lichaam en daarnaast nog enkele andere 'lichamen'. Met behulp van die lichamen kunnen we ervaringen verzamelen in de ons omringende wereld. Zo leren we en ontwikkelen we ons. Onder invloed van al onze levenservaringen en door te worstelen met de problemen van alledag ontwikkelt zich deze bewustzijnskern. ★

Dit heeft tot gevolg dat we ons steeds meer bewust gaan worden van steeds subtielere niveaus van de werkelijkheid.

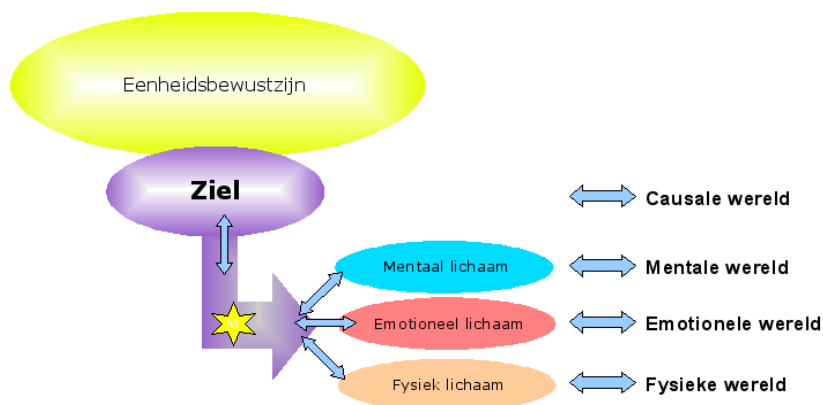

Zielsbewustzijn, verschuivende identificaties

Een grotere gevoeligheid voor subtiele energieën zou je ook de ontwikkeling van je intuïtie kunnen noemen. Dit heeft in de eerste plaats tot gevolg dat we ons bewust worden van onze ziel, ons causale lichaam.

Zielsbewustzijn ervaren we ook als een gevoel van vrijheid en heelheid, onze dagelijkse problemen verliezen er hun zwaarte. Vanuit de ziel ervaren we 'bliss'. Via de ziel kunnen we ook contact maken met nog hogere bewustzijnslagen zoals het éénheidsbewustzijn dat door mystici als 'unio mystica' wordt omschreven, de mystieke eenheid van alle dingen.

In het dagelijkse leven identificeren we ons met ons lichaam, met onze emoties en met onze gedachten. We *zijn* ons lichaam, onze emoties en onze gedachten (bovenste afbeelding).

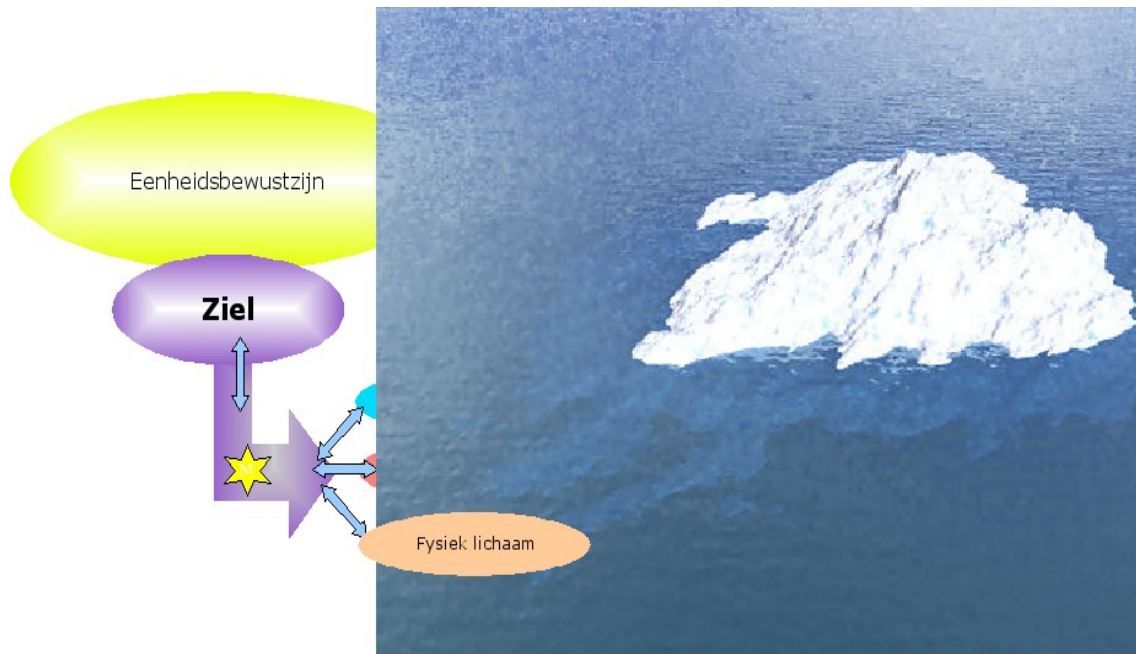
Met het ontwikkelen van zielsbewustzijn laten we deze identificaties los, dan *worden* we onze ziel (onderste afbeelding). Door ons met de ziel te identificeren kunnen we onze dagelijkse problemen op fysiek, emotioneel en mentaal niveau gemakkelijker relativeren. In het Boeddhisme en in de psychotherapie wordt dat omschreven als mindfulness.

Mindfulness is een beginnend zielsbewustzijn.

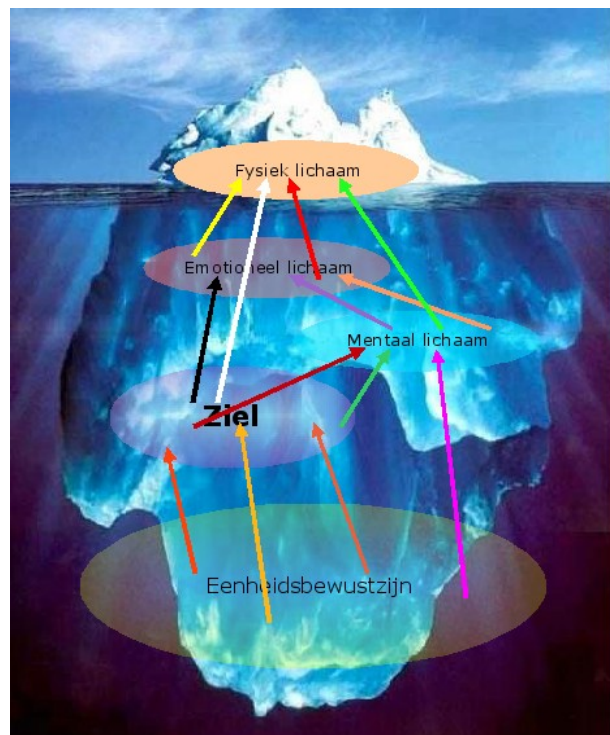
Omdat zielsbewustzijn doorgaans aangenamer is dan het bewustzijn vanuit de fysieke wereld kan het streven hiernaar ook een vlucht zijn uit de dagelijkse werkelijkheid.

De verborgen delen van ons 'zelf'

Vanuit het mensbeeld dat zo ontstaat is het fysieke lichaam slechts het topje van een ijsberg, een klein gedeelte van ons 'grotere zelf'. Het grootste deel van wie wij zijn blijft onder het oppervlak verborgen. De biologische benadering richt zich op dit topje. De integrale benadering richt zich op het 'volledige zelf' en kan daardoor tot een heel andere therapeutische interventie komen.

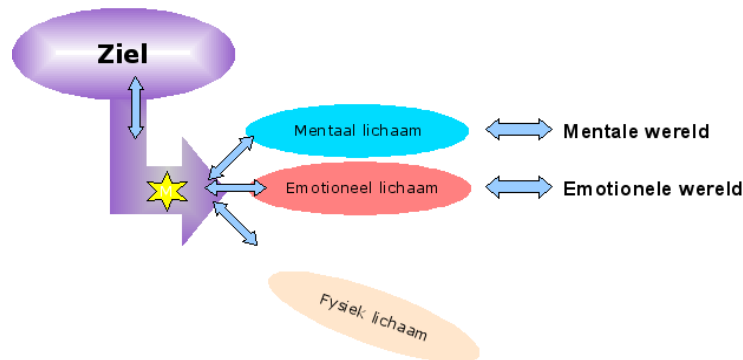

Dit onzichtbare deel heeft een grote invloed op ons. We kunnen de gebeurtenissen in ons dagelijkse leven niet verklaren en de problemen die we daar hebben niet behandelen wanneer we geen rekening houden met de verborgen aspecten van ons zelf.

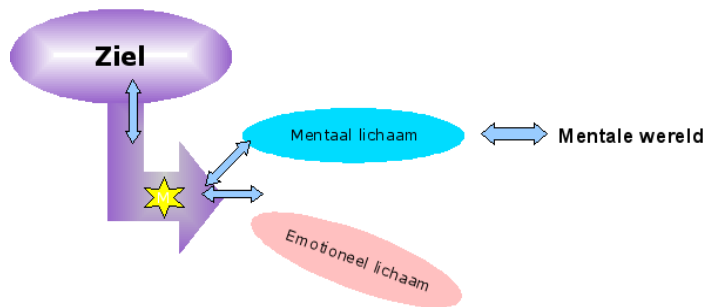

Leven en dood

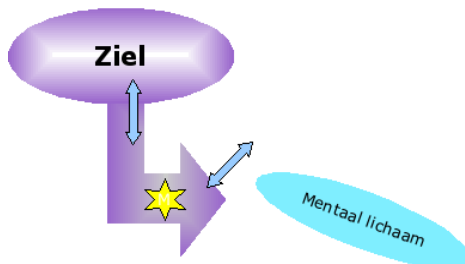
Bij ons overlijden verliezen we ons fysieke lichaam. Daarmee verliezen we ook onze toegang tot de fysieke werkelijkheid. Onze ervaring van de ons omringende werkelijkheid verschuift dan naar de emotionele wereld. 'Bijna Dood Ervaringen' en het ervaren van de 'aanwezigheid' van overledenen hebben betrekking op de individuen in de emotionele wereld.

Na verloop van tijd, verliezen we op een vergelijkbare manier ook ons emotionele lichaam

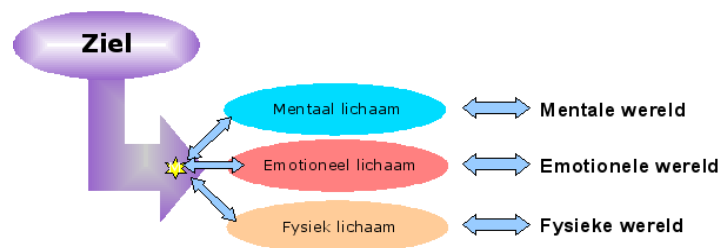
en mentale lichaam.

Uiteindelijk blijft alleen nog maar het causale lichaam over. Dit geeft ons toegang tot de causale wereld, als we tenminste ons zielsbewustzijn hebben ontwikkeld. Zonder zielsbewustzijn brengen we onze tijd in de ziel, tussen twee incarnaties, slapend door.

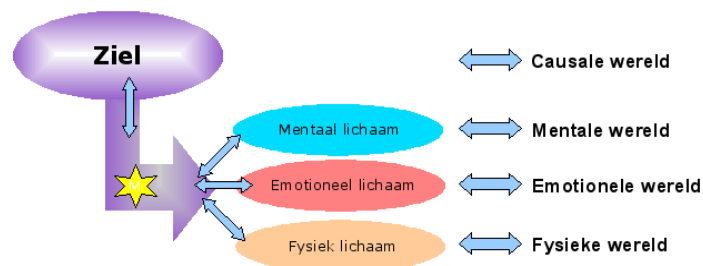

Opnieuw geboren, maar niet van harte

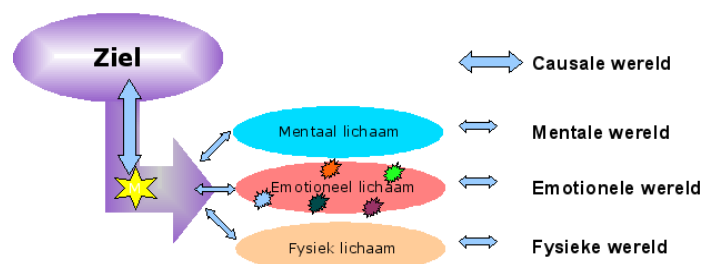

Bij onze geboorte krijgen we opnieuw de beschikking over een fysiek, een emotioneel en een mentaal lichaam en daarmee krijgen we ook weer toegang tot de fysieke, de emotionele en de mentale wereld. Zolang we niet over zielsbewustzijn beschikken hebben we het gevoel voor het eerst te bestaan en doorgaans zullen we ons met enthousiasme op het leven storten.

Wanneer we wel over zielsbewustzijn beschikken, zullen we met onze geboorte in meer of mindere mate het gevoel krijgen uit het paradijs te zijn verdreven. De causale wereld van de ziel is een gelukzalige omgeving en onze terugkeer op aarde is de terugkeer in een doorgaans moeizame aardse werkelijkheid. De bliss die we vanuit de ziel hebben ervaren kan ons belemmeren onze aardse verplichtingen op ons te nemen. Dit is vooral het geval wanneer onze levenssituatie minder optimaal is, bijvoorbeeld als er sprake is van ziekte, armoede of andere huiselijke of maatschappelijke problemen. Het kan dan gebeuren dat we ons van de aarde afwenden en ons in plaats daarvan op de ziel richten.

Kleine kinderen maar ook volwassenen met veel zielsbewustzijn willen vaak helemaal niet op aarde zijn, met als gevolg dat ze allerlei sociale en maatschappelijke problemen hebben. Ze voelen zich niet welkom op aarde en niet begrepen. Er zijn slechte resultaten op school of op het werk en er kan gevoeligheid ontstaan voor subtiele energieën. Wanneer deze problemen verkeerd worden begeleid kan dit weer nieuwe problemen veroorzaken. Men verliest zijn motivatie nog meer en vlucht nog verder uit de alledaagse werkelijkheid waardoor de emotionele en andere problemen steeds verder zullen toenemen.

Spirituele crisis

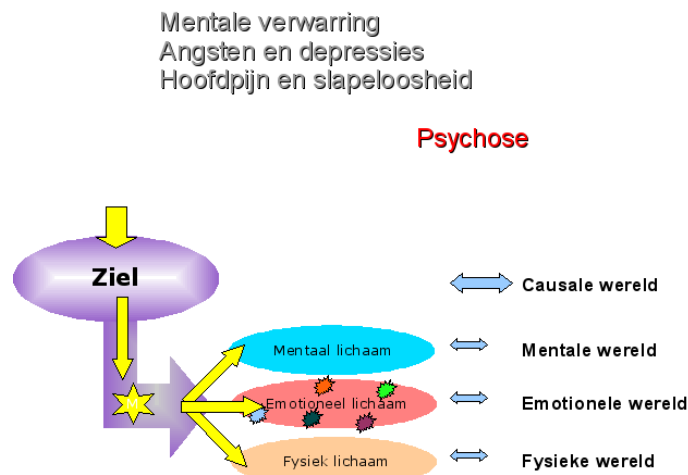
Wanneer men zich, mede als gevolg van de problemen die men op aarde ervaart, (bijvoorbeeld met behulp van meditatie) gaat richten op de ziel dan, zal de toestroom van deze energie worden geactiveerd. Dat kan tot gevolg hebben dat de causale energie zo krachtig wordt dat het fysieke, het emotionele en het mentale lichaam volkomen ontregeld raken. Dan kan er sprake zijn van een spirituele crisis.

De fysieke ontregeling veroorzaakt hoofdpijn en slapeloosheid.

Emotionele ontregeling veroorzaakt angsten en depressies.

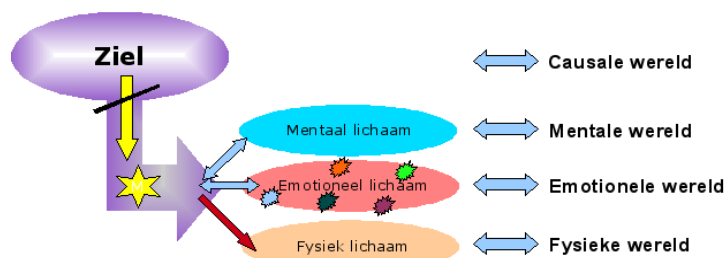
Mentale ontregeling veroorzaakt verwarring en het onvermogen zich op de werkelijkheid te oriënteren.

Het gezamenlijke resultaat kan een psychose zijn.

Men kan daarbij in een neerwaartse spiraal terecht komen. Om inzicht te krijgen in de verwarrende situatie waarin men zich bevindt gaat men mediteren of visualiseren, op zoek naar innerlijke wijsheid, maar als gevolg daarvan wordt de causale energie verder versterkt waardoor de verwarring alleen maar toeneemt. **De gevoeligheid voor vreemde energieën kan daarbij zo groot worden dat dit als schizofrenie wordt gediagnosticeerd.**

Uitgangspunt van de behandeling moet altijd zijn dat de toestroom van causale energie wordt verminderd (dus geen yoga, meditatie of visualisatie meer) en dat het contact met het fysieke lichaam wordt versterkt bijvoorbeeld door middel van grondingsoefeningen, sauna of massage.

Pas wanneer de situatie is gestabiliseerd kan met de verdere behandeling worden begonnen.

CASUS cliënt 24 jaar oud

Vanaf jeugdige leeftijd zag hij 'dingen' en hoorde hij 'stemmen'.

14 jaar oud: broer overleden daarna veel marihuana gerookt.

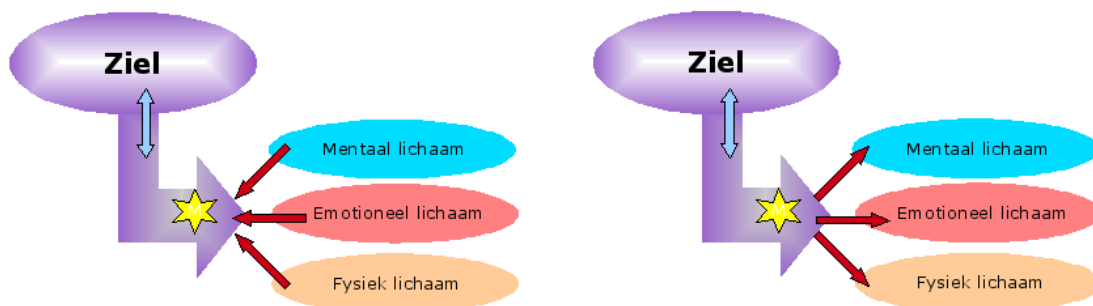
18 jaar oud: achtervolgingswaan

19 jaar oud: opname psychiatrisch ziekenhuis gedurende 2 maanden
diagnose schizofrenie

19 – 24 jaar regelmatig opgenomen in div. psychiatrische ziekenhuizen.

Biologische- versus Integrale- therapie

- Bevestigt patiënt in zijn ziekte
- Maant tot voorzichtigheid
- Benadrukt medicijn gebruik
- Hospitalisering van patiënt
- Benadrukt autonomie van patiënt
- Ontwikkeling innerlijke autoriteit
- Negeren van 'vreemde' fenomenen
- Toekomstplannen maken

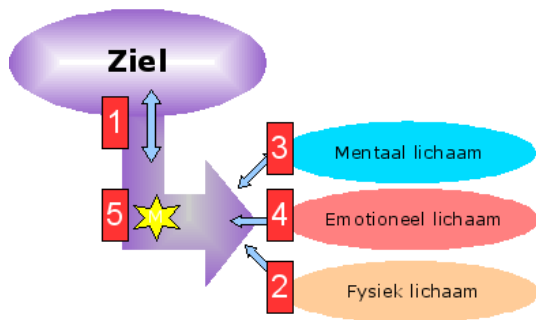

De biologische benadering ontmoedigt de verdere incarnatie en vergroot daarmee de problemen

Voor de biologische benadering is het waarnemen van vreemde energieën een ernstige stoornis die met medicijnen wordt onderdrukt. Hierdoor wordt het zelfbeeld van de patiënt ernstig ondermijnd. Voor de integrale therapie is het een hinderlijke overgevoeligheid die kan worden gecorrigeerd door het contact met de fysieke werkelijkheid te vergroten en de autonomie van de patiënt te versterken.

Integrale therapie

Integrale therapie in 5 stappen

- Reguleer toestroom causale energie
- Versterk contact met fysieke lichaam
- Zorg voor mentaal inzicht
- Maak het emotionele lichaam schoon
- Wees getuige maar vlucht niet uit de werkelijkheid

Integrale therapie is een praktische benadering. Ze is in de eerste plaats gericht op het herstel van de stabiliteit en in de tweede plaats op het wegnemen van de trauma's die (mede) aanleiding zijn geweest voor de vlucht uit de alledaagse werkelijkheid

De wetenschappelijke acceptatie van de integrale benadering

Het biologische model is gebaseerd op de objectieve werkelijkheid. Het transpersoonlijke of integrale model is grotendeels gebaseerd op de subjectieve werkelijkheid. Dat zijn persoonlijke waarheden die slechts als een werkhypothese kunnen gelden. Wetenschappelijke acceptatie van het transpersoonlijke model vereist, dat door middel van wetenschappelijk onderzoek die subjectieve waarheid objectief wordt gemaakt. Zo'n paradigmashift kan pas tot stand komen wanneer nieuwe inzichten gedurende langere tijd steeds opnieuw worden bevestigd.

